

वा ० रा ०

॥ २२ ॥

अपंडितां कार्याकार्यविवेकरहितां स्वार्थलिप्सुं भरताभिपेकेच्छावर्तीं अविज्ञाय ॥ यथापुरं यथापूर्वं पूर्वमदर्शनकाले यथाऽपृच्छत तथाऽपृच्छतेत्यन्वयः ॥ प्रतिहारी दोवारि
की ॥ २० ॥ अभिद्रुताइत्युवाचेतिसंबंधः ॥ २१ ॥ अदर्शनमात्रेण विषण्णस्य क्रोधादिश्रवणाद्भूयोधिको विपादः इटादर्शनजविपादेन चक्षुरादुर्लुलितत्वमतिचंचलत्वं चित्त
स्य किं निमित्तः क्रोधइति शंकराव्याकुलत्वं ॥ तत्र क्रोधागारे अतथोचितां तथाशयनानुचितां ॥ २२ ॥ इवशब्दएवार्थः ॥ २३ ॥ पापसंकल्पां रामाभिपेकविघातादिमनोर

यथापुरमविज्ञाय स्वार्थलिप्सुमपंडितां ॥ प्रतिहारीत्वथोवाचसंत्रस्तातु कृतांजलिः ॥ २० ॥ देवदेवीभृशं क्रुद्धा क्रोधागारमभिद्रुता ॥
प्रतीहार्यावचः श्रुत्वा राजा परमदुर्मनाः ॥ २१ ॥ विपसादपुनर्भूयोलुलितव्याकुलेंद्रियः ॥ तत्रतांपतितां भूमौ शयानामतथोचितां
॥ २२ ॥ प्रतप्तइव दुःखेन सोपश्यज्जगतीपतिः ॥ सदृष्टस्तरुणीभार्योप्राणेभ्योपि गरीयसीं ॥ २३ ॥ अपापः पापसंकल्पांददर्शधरणी
तले ॥ लतामिव विनिष्कृतांपतितां देवतामिव ॥ २४ ॥ किन्नरीमिव निर्धूतांच्युतामप्सरसं यथा ॥ मायामिव परिभ्रष्टां हरिणीमिव सं
यतां ॥ २५ ॥ करेणुमिव दिग्धेन विद्धां मृगयुनावने ॥ महागजइवारण्ये स्नेहात्परमदुःखितां ॥ २६ ॥ परिमृज्य च पाणिभ्यामभिसंत्रस्त
चेतनः ॥ कामी कमलपत्राक्षीं उवाच वनितामिदं ॥ २७ ॥ न तेहमभिजानामि क्रोधमात्मनिसंश्रुतं ॥ देविकेनाभियुक्तासि केन वासि
विमानिता ॥ २८ ॥ यदिदं मम दुःखाय शेषे कल्याणि पांसुषु ॥ भूमौ शेषे किमर्थं त्वं मयि कल्याणचेतसि ॥ २९ ॥ थां विनिष्कृतां च्छिन्नां
॥ २४ ॥ निर्धूतां पुण्यक्षये स्वलोकात्पतितां ॥ च्युतां स्वर्गात् ॥ परिभ्रष्टां परमोहनाय प्रयुक्तां मध्ये एव स्थितां मायामिव स्थितां ॥ संयतां वागुराबद्धां ॥ २५ ॥ मृगयु
ना व्याधेन दिग्धेन विषलिप्तेन बाणेन विद्धां करेणुमिव स्थितांददर्शेति पूर्वोक्तान्वयः ॥ अरण्ये महागजः पूर्वोक्तां करेणुमिव स्थितां ॥ २६ ॥ पाणिभ्यां परिमृज्य स्पृष्ट्वा किं व
क्ष्यति किं करिष्यतीति शंकरा चस्तबुद्धिः उवाच ॥ २७ ॥ आत्मनि मयि संश्रितं ते क्रोधं क्रोधकारणं नाभिजानामि ॥ अभियुक्ता कृतपराभवा विमानो निंदा ॥ २८ ॥
यत्पतः इदं एवं प्रकारेण कल्याणि मम दुःखाय पांसुषु शेषे किंच कल्याणचेतसि अनपकारिणि मयि जीवतिसति किमर्थं भूमौ शेषे ॥ २९ ॥

अ० कां०

॥ २२ ॥